

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani è Societate Iesv Philosophvs Christianvs

Scribanius, Carolus

Neobvrgi. Ad Danubium, 1618

Cap. XI. Advlatio. Eò grauior, quò tectior: quo sub amici persona iucautos
perimit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46524](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46524)

& vita sola. reliqua omnis
 mors potiùs quàm vita est, eoque
 miserior, quo mortem secum tra
 hit nullo suo finiendam, nullam
 claudendam.

CAPVT XI.

ADVLATIO. Intuere hic quæ
 ta venena iaculentur hac melle
 quæ ante minas interimunt, ante
 classicum iugulant, eo sceleratis
 quo irrepunt incautiùs: ita si
 amico osculo antè cadit Ab
 quàm siccam videat, vulnus se
 ciat. fugiet hoc malum quisquis
 pit. ingens enim & non medicabile
 bile toxicum latet sub hoc fauo
 mor, saporatis plurimum & dolo
 bus nocitura misceri. & veteri
 dicti, Quisquis in faciem laudat
 damnat, & grande iam tum
 ditatur malum; occasionemq;
 eius tempusque commodum, se
 sparget qui mentiebatur factu
 rum, deuomerque ridentibus

vena labris, tanto nocentiùs quan-
to occultiùs. ne crede. perimie
fidentem laudator, & noxia sem-
per nimia fiducia fuit, non priua-
tim modò, sed & publicè. ac magis
etiam hic seuit, cùm pronior in
fraudem potentia sit, regnaque
tota adulantium decipula subia-
ceant: nec fœcundior vlla seges
veneno huic est, quàm quæ sub dia-
demate ludit secura: tam facilis
ad ferrum quàm facilis ad fidem.

GRande malum sub hoc fauo,
præfens toxicũ sub hoc melle
latet. blandientes oculi hostem
tegunt, ora ridentia amicum men-
tiuntur, frons exporrecta venena
condit, mellea labra fella deuo-
munt: nec quidquam tuto credi-
tur quorum corda labra mention-
tur. subdolum genus mentiri af-
fuerum, doctumque fallere. scitè
hos in sua Cistellaria depinxit
Plautus.

*Palàm blandiuntur, clam si occidit
vsquam est,
Aquam frigidam subdolè effundunt.*

Magis etiam ex vero in Trunculo suo.

*In melle sunt lingua sita vesper
atque orationes latteque;
Corda in felle sunt sita atque aceto.*

*Elingua dulcia dista datis, coram
amarè facitis.*

*Non potuit veriùs adulantium moribus
ingeniumque effingere; quibus oratio
omnis coram melle sita atque, corda
felle natant. os presens qui laudatur,
saccari inter bis calamum; sin abest,
colocynthis arbitrabere. pestilens genus
quod venenarium afflatu suo necat
incantos & alia omnia cogitantes
Iulit olim in rem nostram, omnia
scius quidam sculptor, à cuius dextera
Et manu sub extremo quodam
xi margine poma & vix faber
mè politè pendebant, quas natus*

tam amulatus veritati similes explicuerat, tam fabre sciteque, ut non vnus arbitraretur, inde quaedam ad cibum posse decerpi; ludunt & adulatores nostri, ut arbitris vera narrare, nec aliud ore, aliud reconditum mente tegere; tamque perite falsa veri coloribus depingunt, ut oracula credas diuinumque scita. cum aliud interim longè supremis legatur labris, corde tegatur aliud. quid quòd tam inter se pugnent mens & labra, ut nulla æq; pugnantia reperias. laudant & laudant coram, absentes lacerant: presentes postquam onerauerint encomio non vno, longè positos ingenti maledicentia mole tanquam solidis Pyrenæis aut Atlante premunt; barbaroque ritu dirum laniant, quos antè tanquam molli sericata strigile aut pelliceo peniculo demulserant. Vnum proinde moneo. nemo fidat. infida hic omnis statio est. nemo in hanc aut aream aut arenam anchoram firmet;

firmet; fugitium omne hic solum
est. nemo in hoc portu nauem sta-
tuat, periclitatur omnis carina hanc
concredita. fuge vipereas has lin-
guas quisquis sapit: intus venena
latent. nam laudem quicunque
plena manu spargunt, sibi semina-
nant, horreoque suo messem hanc
reponunt diuite suo reconditorio:
at tu quisquis es, sequere Comi-
eam,

*Nil illis crede, qui aures verbis
diuizant*

*Alienas, suas vt locuplerent de-
mos;*

qui commodorum suorum studio-
si, auribus alienis colligunt escas,
ventrem vt farciant suum, docti si-
bi in alieno agro metere, triturare
in aliena area sibi, ex peregrino
torculari & penu vina sibi prome-
re, sibi fundere, haurire sibi, sibi
secundo nauigare vento & flumi-
ne. ingruit tempestas, & obdu-
rum nubibus celum minatur, mig-
ruit aether, & potenti aliqua scintilla
fulmina

fulmina dexterâ? fugiunt trepidi
laudatores. ambusit aliquem vi-
cinior flamma? nesciunt virum, &
pro laudibus maledicta reponunt.
& tunc ille linguis tanquam præ-
petibus pennis tantum non cælo
illatus, infra quidquid hominum
est reconditur. virtutes, diætaque
factaque fortia, mira labiorum me-
tamorphosi in vitia & imbellem
animum transferunt. ita illis mo-
mento non rarò, ex optimo, do-
ctissimo, generosissimo, valentis-
simo, pessimo, ineruditissimo, ig-
navissimo & imbellis totus surre-
xit; Therites ex Agamemnone,
Paris ex Achille, ex Hercule Om-
phale, ex Sampsonè Dalida, ex A-
lexandro Darius, ex Curio & Fa-
bricio Sardanapalus; ex Cæsare,
Fabio, Catonè, Pompeio, Camil-
lo, Scipione, Æmilio, Metello, li-
xarum aut trahariorum ultimus. ita
repentè ille maximus & Traiani pa-
negyrico dignissimus, infra Verrè
& Nævium reponitur. miratus olim

Afer diuipotentem sagam, quæ in quid
 audito in illam diem ausu, cœli vide
 spondisset deponere, terram vince
 spendere, fontes durare, montes mani
 diluere, manes sublimare, Deos Pra
 simare, sidera extinguere, tartarum circui
 illuminare, vnicoque verbo Marte
 storem mutare in feram, caupo eande
 nem deformare in ranam, alium reme
 in arietem, scriptoremque suum are fe
 asinum. nos potiore iure miremur tat, si
 laudatores nostros, si quid ingratu maci
 rit aduersi, momento citius è pro hiber
 batissimis improbissimos, ex am quàm
 cissimis hostes, è leonibus dama ventu
 è viro fœminam figulare. mon dem
 strum ingens, cogitatu horridum bitre
 in quod quidquid vsquam porten belli
 tosum confluisse merito arbitre adha
 ris, vt nulla tam effera immanisq; lauda
 bellua, cuius non vincat feritate que a
 & sanè clementiã dixeris omne magn
 vbi que qua latissimè terra patet tu hit
 uitiam, si cum adulantium barba tem
 rie componatur. deducamus prosp
 hanc paginam tanquã in theatru infeli
 qui

quidquid orbe toto seuisissimum,
videbis nulli immanitate cedere,
vincere omnia. Ordiamur à Ro-
manis.

Prætoriam Antonij properantis
circuire & exhortari suos Actiaco
Marte, tenuisse volunt Remoram,
eandemq; Caij Principis quinque-
remem. quis credat, cum rostra
ære ferroque ad idus armata cogi-
tat, sesquipedalem pisciculum, li-
maci magnæ similem, ingentes in-
hibere naues posse. nec alio modo
quàm adherendo domat Oceani
ventorumque rabiem. habes ea-
dem in adulatoribus. exiguas ar-
bitrere vires; nec posse à tam im-
belli tanta nasci. cum interim sola
adhæsiõne, dictorum factorumque
laudatione, primos quosque ipsos-
que adeo Principes, Regesque ad
magna properantes adulatorio fla-
tu hiant, properantesque in virtu-
tem, & iam è medio cursu portum
prospedantes, retro nõ raro agant
infelici velificatione.

In Sardinia Solifuga similis araneæ in metallis argentariis plurima est. occultim adreptat, & per imprudentiam superinsidentibus perstem facit. Quid accommdat adulatori? diem solemque fugio perpetua nube nocteque in fraudem tectus, occultimque in potentium gratiam adreptit, inter aurum gloriamque plurimus. fidentibus exitio est.

Pantheram Syria donat. que ne animalia reliqua terreat oris toritate, abdito capite quæ corporis reliqua sunt spectanda præbet, ut stupidos in obruta greges secura populeretur vastatione. adultores intus inimicam latentem feritatem suave ridentibus obtegunt labris, fronte in fraudem exporrecta, oculis in decipulam amicè ludentibus, ut securius in incautos barbaro sænant more. nec quidquam in illis quod virum sapiat, nusquam cominus & aperto campo manus & arma. sub venusto mol-

lique

lique amici pallio exarant im-
prudentes, inde in inermes ruunt,
non fortunis, fame, vitæ parcen-
tes. Sua si in alieno commoda
sanguine sepulta arbitrentur, se-
cant securibus venas, & in imo al-
teius iugulo cordeque tot vela-
minibus sepulto, tua venantur
bona.

Africa chamæleontem noxia fœ-
cunditate protrudit. Color huic
varius & in momenta mutabilis, ita
vt cuiusque rei se iunxerit, con-
color ei fiat. cui magis color va-
rius quam adulatori, quem in mo-
mento mutat pro conditione illius
cui adhæserit, doctus omnem in-
duere formam, vt rebus suis con-
sulat?

Tarandum Æthiopia mittit bo-
um magnitudine, bisulco vestigio,
ramosis cornibus, capite ceruino,
vrsino colore, & pariter villo pro-
fundo; hunc affirmant colorem
vertere, fierique ad similitudi-
nem cui rei approximauerit, siue
A a 6 illa

illa saxo alba fit, seu fruteto virens
 coloresque omnium arborum, fructu-
 ticum, florum, locorumque red-
 dit, ideoque raro capitur. adulatorum
 ad omnem se formant potentiam
 similitudinem, seu durior ille char-
 lybe, seu spongia mollior, seu rope
 firmior, seu aqua labilior fit. avar-
 rus est, parsimoniam nominant;
 profusior, liberalitatem; crude-
 lior, ingentes animos; bella ex bel-
 lis ferens, dignum Imperatoria pot-
 pura, diademate dignum. quocum-
 que demum se verterit cui adhaerent
 aut in quamcunque vitam morem
 que pronus, in idem se induunt. si
 in virtutem inciderint, virtutem
 mentiuntur. De Deo sermo inie-
 tus? ex eremo aut ultima veteri
 Thebaide advocatos credas, ita ni-
 hil ore praeter Deum sapiunt, corda
 vitiis natant. si in sceleribus no-
 bilem se verterint, nefandorum
 agminum ductores sunt. quis hos
 laqueis aut irretitos retibus capias,
 ad omnem virtutem vitiumque pro-
 nos;
 imita
 Ma
 tripli
 vicibu
 glauc
 corpo
 pion
 libilia
 dulos
 mana
 pedib
 mora
 tia po
 quid
 mult
 na fer
 ferit,
 bland
 tium
 solo
 tiandu
 imitat
 que m
 valid
 quam
 nos;

nos; illam mendacio, hoc ex verò imitantes?

Manticora apud Indos nascitur triplici dentium ordine, coëunte vicibus alternis, facie hominis, glaucis oculis, sanguineo colore, corpore leonino, cauda veluti scorpionis, aculeo spiculata, voce tam libilia vt imitetur fistularum modulos tubarumque concentū; humanas carnes avidissimè affectat, pedibus sic viget, saltu sic potest, vt morari eam nec extentissima spatia possint, nec obstacula latissima. quid assimilatius adulantibus? quibus multiplici dentium ordine, leonina feritate, scorpiciaca cauda obuios ferit, modulos imitatus vocemque blandientis amici, cum nisi stantium ruinas exdesque machinetur, solo humano demum sanguine satiantus; eiusque in primis cuius imitatus mores vocemque est. neque manticora vnquam tam vario validoque saltu campos transilit, quam noxia adulantium vox vno

maledico oris flatu transuerberat,
non sexui, non aetati, non sanguini
parcens.

Tales iam olim accepimus liber-
tini generis, Chryfogonum Sulla,
Amphionem Catuli, Heronem
Luculli, Demetrium Pompeij, Au-
genque Demetrii, Hipparchum
Antonij; nobilissimorum Sena-
torum proscriptionibus ad Regias
opes conscendisse, ingenti potentia
Reipublicae formidolosos, opibus
que dominis tantum non su-
periores. quos in indignissima
queque improbis scelerum lauda-
tionibus propellentes ad propu-
diosam in omnem posteritatem
generis infamiam propulere. fue-
runtque ex hoc hominum genere
non pauci qui republicas imperia-
que florentissima, potentissima,
sceptraque ac diademata ad aliena
non semel genua computere. nec
longe petenda exempla, plena om-
nis seculorum historia est; ut aulim
dicere

Pa
dicere
cidisse
pra li
protru
fisse
tolle e
lauda
appla
ra imp
ma co
non in
ro qu
te diu
derab
nentu
ni aet
runt,
in vil
rem,
nomi
cuiqu
tentio
esse b
fortu
cõsili
ta feli

dicere nullam propè purpuram de-
cidisse sine his manibus, nulla sce-
ptra ligonibus æquata sine horum
protrusione, nullas pronincias de-
fuisse sine fallaci horum dextera.
tolle enim prauorum consiliorum
laudatores, tolle temerariis ausibus
applausores, tolle ad viribus maio-
ra impulsores, quis Regum ad ar-
ma concurret, aut ad non tuta, ad
non iusta? quis dubio parabit fer-
ro quod pace possit? quis non an-
tè diu multumque cogitabit, pon-
derabitque. incertos bellorum e-
uentus, lenia momenta quibus om-
ni ætate ingentia imperia corrue-
runt, multorum sæculorum regna
in vilissimum prolapsa sunt pulue-
rem, & tot retro ætatum sceptrane
nomine quidem nunc nota. posse
cuique euenire quod paribus po-
tentioribusque euenit. nec aliud
esse bellum quàm fortunatum in-
fortunatumve aleæ iactum. nec tam
cōsilio viribusque, quàm inexpecta-
ta felicitate rem geri, ita paucorum
non

non rarò qui in prima acie steterunt metus, fama etiam rei fallax vulgata, opinio de aduersario concepta, indignatio in ducem, tædium longæ militiæ, prædæ auaritas, hostium contemptus, ductorum interesse aut apertæ aut tectæ simultates, inuidia sociorum virtute nata, æmulatio gloriæ alterius, aliaque his leuiora quantas res perderunt? quæ si quis seriùs humanarum rerum indagator suo pte ingenio discutiat, aut alieno vero æmico pectore & ore suggesta examinauerit, quàm lentè progredietur ad extrema precipitiò proxima, quàm cautè in hoc lubrico figet gradum, exemplis monitisquè doctus? quàmquæ priùs omnia tentabit quàm descendat ad illud dubium exitus incerti? ad illud denique momentum, è quo fortunæ, famæ, vitæ, posteritas omnis pendet? quàm sæpè cogitabit, quæ hæc imprudentia, è tam tenui filo, tanquàm ab aranearum tela, aut bombycum

stami-

flamine suspendi quidquid retro
maiorum labor, industria, sanguis,
fortunaque sua parauit, aut quid-
quid postera exspectatio diuite
sponsione addicere audeat.

Verum ubi accesserint laudato-
res, & per precipitia impulsores;
ubi inlustre illud nomen generosi,
dedecus ignaui; ubi vetus illud,
Audentes fortuna iuuat. & illud,
Nemo nimum prudens fortuna-
tissimis illius manibus ad fastigia
conscendit. ubi deinde periculo-
rum dubiorumque euentuum ele-
uatores, quibus nihil magis ad ma-
num quam mendacio sapientia
obstrepere, omnemque prouiden-
tia aditum occludere: ne si ex ve-
ro mala dinoscantur, periculaque
sine stibio & ornatu nuda profe-
rantur, a temerario ausu & impru-
denti incepto ad saniora consilia
tutioraque deducant. Idem eue-
nire in sceleribus vitis que reliquis
comperies. tolle laudatores, sub-
ministratores, impulsores; quis Re-
gum

gum

gum magnorumque voluatur peipfa ad
 tot pœnitenda? quis crudelitatem
 depredationibus misceat? quis
 proscriptionibus barbaram feritatem
 quis libidini sanguinem? quis alie
 nis cervicibus iuguloque hilaritate
 dinem? quis avaritię cedens, prodig
 galitati rapinas, superbię inviden
 tiam & non-moritura odia? ita ni
 mirum comparatum est, ut si lau
 datores eluas, eadem plurimum
 spongia scelera diluas, eodemque
 peniculo crimina deueras: maxi
 me in iis quorum magnitudo vitia
 occulta esse non patitur. ferit enim
 oculos splendor ille, nec patitur in
 lucido corpore nequam esse occult
 tum. nimirum quis in candida ve
 ste & niue picem celauerit? idem
 de iis cogita quos in excelsa fortu
 na locauit, obtutibus omnium pa
 tere, nec tam esse in illis leue tam
 que reconditum, quod non eadem
 dies detegat, & prospectandum de
 signet palam. iam quis palam ma
 lus haberi velit, aut scelera propter
 ipsa

atur peipfa adiit? non magis quàm huma-
elitate num sanguinem propter ipsum.
? qui semper aliquid præteximus boni,
feritate integimusque improbitatem pro-
quis alie bitatis pallio. Quòd si proinde do-
hilaritate flores hosce, peritosque in aliena
s, prodie re mentiri in fraudem, iustuleris
nuiden structores, iam crimina fœditate
a? ita ni feritateque, sua auctores terrebunt
vt si lau anertentque, qui sub infida virtu-
urimum tis stola quid non audent? vt meri-
demque to omnibus omnino hostibus no-
s: maxie centiores qui dixerit, etiam infe-
do vitia stissimis & solo sanguine pacan-
rit enim dis, non aberrauerit. ab hoste enim
atitur in & què inimica videris arma circū-
e occul- ducentem, paribus armis te tuosq;
dida ve- defendabis: ab eo qui sub amici vul-
t? idem tu inimicum tegit, sub osculo nimi-
o fortu- rum loabum, quot tutelare ferrum
ium pa- tuebitur?

Ubiunq; proinde senseris om-
nia laudantem, time. scorpius te-
gitur sub hoc flore, coluber sub
hac herba, latam ruinam daturus
si accesseris. vis hunc non penna,
sed
ipfa

sed toto corpore tenere? vitia in-
 gere, & audacia facta præcipit
 proxima, supraque vires meditata
 proponere; vindicem dexteram, ig-
 nes, ferrum, depopulationem me-
 ditare, in innoxios agros domo-
 que flammam, in innocentia capi-
 ta secures, laudabit: etiam currenti
 calcar adhibebit, timentiam animo
 verecundo audaciam. narra dicta
 facta, cogitata non proba; magno-
 rum omni tuo exemplis docebit
 probissima. calumniare optimum
 quemque ut sperata magnitudini
 tuae obicem & hostile munimen-
 tum, deterioribus onerabit. lauda
 sceleratissimum, sed improbis ma-
 chinationibus tuis Atlantem, nihil
 tulerit terra sanctius. in varias de-
 nique imò omnes te flecte formas,
 damna probata prius, proba à te
 damnata, accedet omnibus assensio
 pari, & rationes inueniet in tam
 dispari pugnantique sequela. fuge
 quisquis sapis inimica hæc pectora
 amicis tecta labris. non magna res
 si im-

P
 si im-
 ris, m
 vene
 circ
 bus in
 ore la
 nou
 nen
 in H
 narra
 salia,
 Afric
 insul
 in ita
 letas
 rien
 nihil
 tiis in
 inua
 cont
 negl
 leuia
 tium
 dede
 N
 bus

si imbiberis & in animum demiseris, magna mala dabit. neque vlla venena parua sunt quæ interitum circumferunt. miraris à tam leuibus initiis surgere ad tam magna, ab ore laudatore ad perniciem? quid nouum à tenuibus ad summa deueniri? etiam à cuniculis suffocatum in Hispania oppidum Varrone narratore discimus, à talpis in Thesalia, à ranis in Gallia, à locustis in Africa. tanè ex Gyaro Cycladum insula incolas à muribus fugatos, in Italia Amyclas à serpentibus delatas, à scolopendris abactos Trierenses auctor est Theophrastus, vt nihil nouum sit à propè nullis initiis ingentia nasci mala, nulla vbi inualuerunt arte medicabilia. ne contemne. nemo prudens hostem neglexit licet minimum. neque leuia æstimari debent quæ ingentium malorum causam non semel dederunt.

Non ignorarunt hoc è veteribus viri magni. hinc illud Augusti
Caesaris,

Caesaris, Nullam pestem assentato
 ribus detestabiliorem. & lauda
 tum illud Tiberij, cum Domini
 audisset, parceret contumeliaz. pub
 crum etiam illud Titi, coronas cap
 pta Ierosolyma auersantis, cum v
 ni Deo victoriam ascriberet. nec
 minus gloriosum Pescennij Nigri
 Imperatoris, panegyricum sibi di
 ci vetantis, cum praeclara illa voce
 Viuentes laudare ridere est, mo
 tuorum facta fortia in imitationis
 studium viuentibus decantanda
 & verissimum illud Iouiniani Im
 peratoris, Purpuram assentato
 non Regem colit. & Euripo adu
 lator similis fluctus suos in dines
 sum raptanti. nobile etiam factum
 & purpura dignum Attilae Hunno
 rum Regis, Maruli Calabri poema
 concremantis, quod vatum non
 ignorata licentia Regium Hunno
 rum genus ad Deos retulisset. be
 ne Sigismundus Imperator in e
 xemplum omni posteritati, cum
 lauda

land
 que
 Imp
 red
 tor?
 cate
 mus
 ciati
 rere
 tiore
 regn
 prob
 mor
 cum
 lato
 con
 disse
 min
 mag
 lega
 nem
 run
 pura
 retu
 Der
 stan

laudatorem alapis cecidisset, ille-
que inclamasset, Quid me caedis
Imperator; prudenter & ex vero
reddidit, Quid me mordes adula-
tor? & Alphonſus Aragonum Rex
caetera magnus, hoc etiam maxi-
mus quod exquisitis non raro cru-
ciatibus reliquos ab adulatione ter-
reret, cum nullam imperiis nocen-
torem pestem, nullam sceptris
regnisque magis exitialem diceret.
probatissimum etiam omniq; me-
moria dignum Severi Imperatoris,
cum atrocissimis suppliciis in adu-
latores sentiret, quod Principum
concordiam qua vna regna starent,
dissolui ab his diceret, nec laude
minore digni Athenienses qui Ti-
magoram ad Artaxerxem Persam
legatum. Regiis muneribus gra-
tiam, extremo supplicio damna-
runt, premium blandientis pur-
purae, qua vna arte ingentia dona
retulerat, bene etiam illud, cum
Demadi centum talentorum mol-
tiam irrogarunt, quod Alexandri

Deo-

Deorum decimum tertium infanti
 bi inuississet. celeberrima orbem
 Tyriorum & Sidoniorum colla-
 datio fuit, infami domini exitu
 A& 12. bilitata, cum *Dei voces* non hanc
 nis acclamassent Herodis, protri-
 nali cōcionabundo; *confestim* per-
 cussit eum *Angelus Domini*, eo quod
 non dedisset honorem Deo, & confu-
 ptus à *vermibus* expirauit. miser
 merces adulantis populi, infeli-
 exitus applaudentis Regis. tam no-
 xia dies domino quam credula
 dulatoribus, exemplum postea
 fauientis Dei in omnem adula-
 tem: exemplum temerarij applau-
 sus, stolidique exemplum assensum
 non cecidisset Rex tam foeda vlti-
 manu, si non annuisset fatui popu-
 li acclamationibus, qui purpuram
 sceptraque veritas, & indigna-
 tem dexteram offense Regis, pro-
 filit in voces infelicis domini
 morte luendas, vermibus piandas
 miserum premium vermium fieri
 escam & pastum: vt quot verme

tot specus, quot morsus tot vlcera,
vindicantis Dei documentum cer-
tum. quod si non omnes assequi-
tur hac pœna, manet fors maior.
neque enim transilit hos applausus
Dei manus intacta. Non sanit in
hac vira? sauiorexurget in altera,
& pro temporaria feriet æterna.
nemo inultus cecidit scelerum au-
stor, nemo nocens abiit inuulne-
ratus. si nulla temerantem ausum
peritura decolorauit flamma, ex-
ardet æterna, nullo sine, vulnere,
tormento ponenda. vnaque per-
ennitate magna, eademque infeli-
cissima, non moriturorum ignium
materies nullis suspiriis, lamentis,
lacrymis, rugitibus deslenda.

Fuge, quisquis salutem amas,
quisquis fortunatam vitam, exitum
felicem, præmiationem Deo de æ-
ternitate commensurandam. &
vbicunque adulantem senseris, no-
uaculam adhibe, a deo que & secu-
rim. nemo prudens collusit toxi-
co. nemo ridentē amauiit hyænam.

Bb

quis

quis sapiens pectinem admonitanda
 oni, tigridi spongiam, stolam deice & o
 con? ludant licet & mollicien da int
 mentiantur, in altissima sanien piscari
 pace, fuge. neu fide fronti. lantrum
 rosa, viola speluncam vestit? qu tendu
 mihi illices hi flores, omnisque profun
 mœnior contesserario, si intus dito m
 zna habitat, si à recenti tigris par alcius t
 tu? in omne oculorum oblecta ritur o
 mentum labitur Nilus, fœcundo dorqu
 ad ruris inbriumque inuidiam plurim
 psu relapsuque, eoq; fertilior, qu verruc
 copiosior exilit vada, calcataque tices p
 perbalittora. metue. blando fœc rum in
 cundoque hoc transultu crocodi radu
 lus tegitur. ne crede mari, etiam super
 positis fluctibus inquietum est. & nec q
 inter dormientis elementi corve lor ve
 rem decumani surgunt fluctus. no ries in
 li extremæ tabulæ te credere. ne sub ar
 que hominem capillo metire, an menti
 rubentibus virginem labris. intus do, e
 pericula, latrones, meretrix late mico
 & non plurimum altè quodcong re. a
 nocituxum habitat? adyta pertent hostil
 caud

monitanda sunt. nullus angulus sine face & oculo dimittendus. profunda intueri. quid in fluminis dorso piscaris, aut extra nemus suum aprum venaris? altè hamus dimittendus, intima saltus perenda sunt. profunda scrutare. latent in abdito mala, sauiùs reperensura quo altiùs sepulta iacent. & ferè mentitur omnis externa mollicies, blâdorque superficiem radens callos plurimùm suos tegit, rubeasque verrucas. ita Ligulticum mare fructices præcreat, qui quamdiu aquarum inharèt profundis, fluxi sunt, radu propè carnulento: at vbi in supera attolluntur, lapides fiunt. nec qualitas tantùm illis, sed & color vertitur. non dissimilia reperies in adulatoribus, qui quamdiu sub amici vultu altam illud intimæ mentis densò contegunt profundo, extrema fronte carnulentos amicoque plenos succo arbitraberent. at si abditum illud in latentis hostilis animi, tanquam reducta

scenica cortina in lucem oculos
 spectantium deduxeris, lapide
 senties & inimicas rupes, ac
 longè alias quàm mentiebantur
 genas: vt qui antè rosas violasque
 spargerent, nunc spinas, sudes,
 stusque & flammam, quibus expugnandis
 nouus exsudet Alcides.

Neque in scitè Garamantum fontem
 ti adulatorem composueris. alter
 nis ille vicibus die friget, nocte
 uet, ac per eadem venarum commercia
 interdum ignito vapore
 stuat, interdum glaciali algore
 rescit. in quo hoc etiam magis
 mirandum, ab occasu solis ita
 calefcere, vt noxium sit contigisse
 ab ortu verò postquam radios solis
 sparserit, adeò glaciales euoment
 scaturigines vt hauriri à sitientibus
 non valeat. vt meritò inter memora
 moranda statuas fontem qui frigore
 calore, calet frigore. quid verò
 rem nostram accommodatius ex
 cogitari potest? non per idem
 adulator ignium vomit globos, &
 iacula

iaculatur mella? inde fella, & rursum mella, rursum ignes, roremq; fontemq; extinguendis flammis? non nunc spargit lilia, nunc vina & crocum, & quidquid Arabia odoramentorum felix prædiuite fundit sinu; nunc fundit toxica, & quidquid noxium non vno loco fecunda malorum tulit tellus? idque eadem non raro hora. mella & rosas in præsentem, spinas & fella in absentem, voluntate tam utrimque noxia. In quo hoc etiam non dissimile. si in viram incidit, & verè virum, omnis illa frigaret palpatio, languescentque verba fallere docta, masculæ mentis calore excussa? sin in frigentem tepentemque incurrerint, non magno negotio, improbo linguarum habello accenditur ignis, ab itque in flammam eo tenaciorem, quo lentior materia fuit tardiorque ad incendium.

Fuit non vnus qui Ægyptiæ palmarum adulantem conferret. neque

imperitè. sedat illa sitim si prius
 quam maturuerit decerpatur. nam
 si adulta iam & matura carpatur,
 sensum intercipit, gressum prepe-
 dit, linguam retardat, obsessi quæ
 mentis officii, ebrietatem imita-
 tur. eadem de adulantibus cogita.
 decerpe antequam inualuerint, an-
 tequam radices altè iecerint, ne
 sitim metues noxiam aut ad nocu-
 tura ducentem: sin expectaueris
 dum robore suo coaluerint, & ma-
 turitate validi imperare domi, tor-
 famæ, gloriæ, fortunæ didicerint,
 quidquid est virilis sensus, quid-
 quid nominis, adeoque & mentis
 bonæ, noxiæ suo iuctu exsugent
 hæc mustulente palme, dum totum
 hominem fatuo mentitoque deiri-
 nent errore, bacchantibusq; simi-
 lem possessore suum statuunt. qui
 quamdiu fatuo hoc bacchoplennis
 nihil præter nocitura hæc vina re-
 dolet, irrita cadent vota conat-
 que mentis sanioris. excute hæc vi-
 na, & redde hominem sibi, liber-
 tati

tati suæ, ut aliquando sentiat quam
fœdè innatauerit huic torculari,
quam miserè his cõpedibus ac ser-
uituti illigatus iacnerit, & meliora
spondere sperareque poteris.

Alius lunæ adulatorem compo-
suit. quæ modò curuatur in cor-
nua, modò æqua portione dividi-
tur, modò sinuatur in orbem, ma-
culosa, eademq; subitò prænitens,
immensa orbe pleno, ac repente
nulla, & attrita mensuræ numero,
rursusque redornata, rursus ex-
trita, aliàs pernox, aliàs sera, nunc
pallens, rubens, minitans, varia
promittens, ludens, fallens. eadem
propè in adulatoribus reperies.
modò incuruatur in cornua ut no-
teant, modò in orbem se flectunt,
quo faciliùs si strinxeris elabantur.
nunc maculis simulatæ mentis va-
riantur, tristes exinde, pallentes,
rubentes, diem fugientes, deli-
quio similes. nunc lato prospe-
ctu, ore ridente, fronteque o-
culisque multa promittentibus,

spe plenos in quoscunque incor-
 rint dimittētes; & exinde nimis
 credulos amatores suos ludente
 cum magni illius orbis, diuici-
 sionis vix vmbra reliquerint
 procul hinc, procul ab infelici
 fidere tam variè ludente, fallente
 tam nonquam nusquam fida cul-
 res suos statione firmante. nihil
 to illi credi, nihil committi potest
 tenere te arbitraris? elabetur. am-
 cum putas? hostis est. eoque pe-
 tissimum tempore periclitaberis
 quo tutissima credes.

Infelix eorum conditio, quae
 hae mala circumfederint. nunquam
 tuti, & in alta pacè minus securi
 quam inter armatos hostes. in-
 liciores etiam Principes, quorum
 aures obsidet hac turba, eo spissius
 quò faciliores illi in metum, in
 spiciones, in credulitatem sunt.
 quo premia maiora fallentibus
 nata quam à priuata manu. quanto
 enim celsiore quisque loco firm-
 uit gradum, tanto praecipitia cir-
 cum-

ueritque tanquam paleam Aquil
 lonibus raptam, cuius non robor
 frangat, animosque proculcet? e
 dem in humano pectore cogita
 quamdiu serpit humi, & tenuibus
 contentum naturæ uiuit, ingen
 pace decurrit hunc campum.
 ubi pulueris pertesum, alta circum
 spicit, & ad prærupta gradum pe
 aspera & dura circumfert; quanti
 terroribus impletur? si quid super
 nè imminet, ferrum capiti, securim
 ceruicibus cogitat. si in summo
 steterit, horret ad celsitudinis sui
 præcept. nec alio eget impulso,
 ipsa enim altitudo trepidationis
 causa est. Quòd si accesserit im
 pellens dextera, æmula cogitatio
 nes, delationes falsæ, criminatio
 nes, pronior ad metum semita est.
 In tam expedita magnorū ad for
 midinem mentis, in tam auido lau
 dum potentiarumque suarum pe
 ctore, si adulator manum admo
 rit quid speremus? non potentia
 omnis sociata ambitione & com
 placen

cumspicit maiore trepidatione, & ferè ad quæ metuimus faciles sumus, credulitas timoris socia est, maximè cum magnitudo pondere suo deprimat. iam cum insidia ferè doliq̃ue circumstant alta, prona ad omnem suspicionem semita est, eo magis quo ex suo quisque pectore alios metitur. In plano nudaq̃ue humo firma statio, audaxq̃ue arenæ proculcatio est: celsa pauorem ingerunt. rupibus rupes, & montes montibus insedentes, præruptis hiatibus nobiles, grandine, nimbis, imbribus, fulmine frequentati, terrorem horroremq̃; incutiunt. ita mare ventis naufragum, dum lambit relambitq̃ue percutitq̃; repercutiturq̃ue tanquam in datario pilæ lusu littora, prouocat spectatorem ad fiduciam sui. at ubi decumani insurrexerint fluctus, & se ipso iam grandius, ac quasi fastu plenum, montes superstantesq̃ue tranfilit rupes, & quidquid validum ingenti perflat murmure, e-

placencia sui, facilis pronaque ad
adulantium laudes, alienasque cri-
minationes est? ipsa sibi prima vi-
deri cum velit, & res negata, pri-
ma tamen assentantiū vocibus sta-
tuitur. si dignitate meritisque pri-
ma, nil opus alieno ore, res loqui-
tur. si inferior, primas alienis labris
occupat. vt si potentia desit, vir-
tute tamen rerumq; gestarum, aut
gerendarum gloria, prudentiaque
tuorum emineat assentationibus;
re ipsa nudata licet omnibus. ita
imbelles, timidi, auari, varioque
scelere notati; fortes, magnanimi,
liberales, omni que virtute clari
pradicantur. Quid speres his lit-
guis impellentibus, & pro vitio vir-
tutem designantibus? quam mo-
rum emendationem in viro Prin-
cipe, natura, educatione, aut con-
suetudine aliorum à virtutis semi-
ta raptis? cum & amor sui cecus ve-
lauerit oculos, & adulatio falsū pro
vero obiecerit? oculis suis qui non
videt, aliēis verò qui nil nisi bona,

& à virtute nata videt, quid videat
 in emendationem? auribus qui si-
 bi animo que suo obturuit, quibus
 præter laudatorem nullum audit
 quibus impellētibus rectum à præ-
 uo dinoscet, cum recti nomen præ-
 ua induerint? misera magnorum
 conditio, cum vera audire nolint,
 quia aduersa, quia conceptæ apud
 animum suum opinioni contrariæ,
 quia volunt audire probi; falsis ve-
 rô quocunque colore vestitis gau-
 dent, quia votis suis amica. miseris
 quibus nemo malum, malum; bo-
 num, bonum; virtutem, virtutem;
 crimen, crimen denuntiat, omnes
 quod velle eos credunt, narrantes
 sint improba, sint à parum pruden-
 ti consilio, sint extrema dementiæ,
 temeritatis, sceleris; si proba, & à
 virtute prognata velint, sub fallaci
 hac linguarum incude, cogitata
 dicta factaque sunt: nec quidquam
 certius aut testatius illis. & sanè
 cum nihil expeditius quam crede-
 re quod optamus, quid facilius
 quam

P
 quàm
 pote
 ditur
 le, pr
 rem
 nisi r
 illud
 tas de
 nator
 conc
 de bi
 subd
 dij,
 per la
 enim
 liug
 acue
 ro. i
 præ
 runo
 gua e
 das ig
 citan
 Beat
 qui in
 vit, e

quàm persuadere talia esse, qualia
potentum pleriq; esse volunt? in-
ditum enim cuique quod amat vel-
le, pronumque rapi in desideratam
rem credulitate ductore. tacerem
nisi raperentur in interitum. hinc
illud Ecclesiastici: *Ciuitates mura-* Cap: 28.
tas diuitum destruxit, & domos mag-
natorum effodit, virtutes populorum
concidit, & gentes fortes dissoluit.
de bilingui & susurrone illi verba,
subdit: *Multi ceciderunt in ore gla-*
dij, sed non sic quasi qui interierunt
per linguam. nec nouum hoc. ferè
enim qui gladio, antè ceciderunt
lingua: vt coram arbitreris lingua
acuendo, in eadem eudendo ferro.
ita non prænuntia modò, aut
præambula, sed odiorum bello-
rumque incitatrix incentiuq; lin-
gua est. flabellum follemque cre-
das igni accendendo, flammæ ex-
citanda, atque hinc illud eiusdem:
Beatus qui testis est à lingua nequã,
qui in iracundiam illius non transi-
uit, & qui non attraxit iugum illius.

& in vinculis eius non est ligata
 caussam addit: Iugum enim illius
 iugum ferreum est, & vinculum
 eius vinculum areum est: mors illius
 mors nequissima, & vitilis potius
 ferus quàm illa. poterat graniori-
 bus deterioribusque componi: in
 go ferreo, areo vinculo, morti-
 adeoque & inferno comparat: le-
 uioresque inferorum pœnas biline
 qui arbitratur lingua. dura cen-
 ra. maximè quia à spiritu sancto
 profecta. nulla hic crescens ad ter-
 rorem dictio. nuda verba sunt ve-
 ritatis primæ. mentiri nescit, aut
 verbis ludere: audiamus adula-
 tium ab eodem Spiritu in Regio-
 in ore eorum veritas: cor eorum
 num est. Sepulcrum patens est gut-
 tur eorum, linguis suis dolose agebant.
 venenum aspidum sub labiis eorum.
 aspidi qui credit, quid nisi venena
 speret? aut quis misereatur amanti-
 toxica? & alibi: Exacuerunt ve-
 gladium linguas suas: intenderunt
 archi-

Ps. 5. 13.

Psal. 63.

arcum rem amaram, vt sagittent in
occultis immaculatum. subitò sagit-
tabunt eum, & non timebunt: firma-
uerunt sibi sermonem nequam. narra-
uerunt vt absconderent laqueos suos.
gladium, arcum, sagittam, laqueū
denuntiat ab ore adulantis, sub a-
mico vultu vulnerantis, interimē-
tis. eadem propè habes apud Iere-
miam; Extenderunt linguam suam
quasi arcum mendacij, & non verita-
tis. Sagitta vulnerans lingua eorum,
dolum loquuta est. in ore suo pacē cum
amico suo loquitur, & oculi ei ponit
ei insidias. audienti interminantē:
Nunquid super illos non visitabo, di-
cit Dominus. aut in gente eiusmodi
non ulciscetur anima mea? Et apud
alium: Dilexisti malitiam super be-
nignitatem; iniquitatē magis quā
loqui aequitatem. Dilexisti omnia
verba precipitationis, lingua dolosa.
propterea Deus destruet te in finem,
& euellet te, & emigrabit te de taber-
naculo tuo: & radicem tuam de ter-
ra viuentium. timeant potentes
quorum

Cap. 91

Psul. 512

quorum auribus sub mellis fauo to-
 xica hæc infunduntur. neque enim
 in assentatorem tantum, sed in om-
 nem credulum & obaudientem
 gravis interminatio insurgit. De-
 structio in finem æternitatem lo-
 quitur: euulsio, & de tabernaculo
 emigratio in posteritatem proten-
 ditur: eradicatio in omnem usque
 & usque progeniem abit. timere
 potentes, & quibus faciles in assen-
 tationem aures. non stat credulita-
 tis huius vindicta in vno capite
 decurrit in posteros, sæuitque in om-
 nium germen, nec altè defossæ ra-
 dici aut semini parcit. gravis omni-
 nium vindicta quæ in innocuam
 transit posteritatem, & ad necdum
 nata prorumpit. Felices qui hoc
 infelici aurium pruritu carent, ma-
 gis etiam qui potenti manu arcens
 & se in libertatem vendicant labio-
 rum mentientium. monet Sapiens

Eccli. 28

*Sepi aures tuas spinis, linguam ne-
 quam noli audire, & ori tuo facito
 ostia & seras. prudenter spinis se-
 pient*

piendas monet, ne mollium labio-
rum attactu in fraudem pellantur:
ne Sirenum his vocibus à recto bo-
noque abducantur. sed vt suffocet-
tur ab oppansis spinis malignum
semen solo domini sui interitu fœ-
cundandum: quin magis, eant ad
Deum preces, fluant lacrymę, tra-
hantur imo suspiria pectore, vt ali-
quando tandem dura hac saxa que
labiorum feruitute, vipereaq; lin-
guę insidiis, mendacis que oris la-
queo erepti, sine fraude doloque
planam Domini viam felices de-
curramus: vt B. Iob sponsionibus
diuites, libertati à flagello lingua, Cap. 5.
non timeamus calamitatem cum ve-
nerit. In vastitate & fame ridentes,
& bestias terrę non formidantes,
valentissimę hęc mentis testatissi-
ma indicia sunt, & mentis lenoci-
niis vacuę, omni que assentatione
maioris, vt quę generoso ausu con-
culcauerit hęc venena, & obdu-
rnerit ad Cyrcea hęc pocula, rise-
ritque has improbi oris pectoris-
que,

que, mella, rosas, saccarumq; exem-
 suum mentientes pedicas. vt omias?
 denique decipula hac maior, obquidq;
 rat nobili protritū noxios hos scēptra
 pios calcaneis insidiantes. Beatus
 repeto, beatus, cui hęc felicissimā
 concessa, magis si Princeps fuerit dignat
 si diademate aut scepro clari, nōs li
 in exitium Rempubliam scēptus.
 trahat, dum his incentoribus factur, qu
 in optimos, prēmia largitur inuitia in
 probis, dum probitate damnare, cri
 virtutem fastidit, vitia amplectens
 facilis in suspiciones, amulationes
 odia; tardus incredulusq; ad tebat
 liorum laudes, celer in delationes
 Deuota quisquis es hos irrespirabilem
 lis profundi scopulos, hęc inent ab illo
 tabilis Oceani breuia, hos Aeneas ma
 montes fuligine & ignibus inquam
 mes, has Rerumpublicarum pelles Reipu
 in regnorum exitium natas: recedes
 quemquam ad aures admittit conuictum
 non probata antē virtus & seriodam
 scussa, propositis in hanc rem vitē nau
 tutum vitiorumq; in sequelam diuitia
 exem

ccarumq; exemplis. Vis nosse cui tutò cre-
as. ut omnes? finge ut antè dixi scelera, &
maior, ob quidquid indignabunda solent
os hos scilicet, quidquid iratum aurum.
es. Beati senties animum. finge in proba-
te felicissimos odia, in religiosissimos in-
ceps fuerit dignationes, in sanctissimos amu-
claros, in los liuores, in doctissimos contem-
tam seculis. videbis quo flumine prolua-
ribus scilicet, qua intus flamma luceat. con-
argitur in iustitia in optimum quemque iacula-
e damare, criminationes in integerrimos,
impletem minas in omnem dignitate cla-
nulationes rum. & prodet se si quod intus la-
sq; ad tebat malum. nonacula enim illa
delationes sunt apertemati recludendo, scal-
respirabilem pellum venæ incidenda, ut discas
hec inerte ab illo pure, ab hoc sanguine quâ-
nos Atque mala malignitas præcordia teneat?
nibus in te quam parum tuto te, salutem tuam
rum pestes Reipubliceque credas. O fuge cru-
atatas: recedeles terras, fuge auida optimo-
mitte conuulsum sanguinis littora, fuge infi-
& seribit di- dam stationem quisquis potentum
acrem vitæ enauigas maria, quisquis dignitatū
sequelam diuitiarumque Oceano veheris,
& tu-

& tutioribus te crede terris, fir-
 miori littori. aderit Deus, diriget
 que te potenti sua dextera ad opta-
 tum aeternae felicitatis portum: tan-
 tum sequere monentem, praeun-
 tem. mens ori, menti responde-
 ant labra, facta dictis. cogita indi-
 gnum viro mendacium esse, fem-
 inei timidi que pectoris signum
 esse. Nescit virile pectus, virtute
 Christo que suo plenum mentiri: &
 ante, tormentis, morte, mendacio
 proposito, cum Susanna tormenta
 & mortem deliget. nescit mentiri
 Christi miles, ignorat que ementi-
 tas linguarum blandicias & aliorum a-
 mente sua velificantes. & ut quilibet
 que Christo suo coniunctior, hoc a
 mendacio, a linguarum fascino, ab
 adulationis sibiio remotior est, men-
 dacio & assentionibus hostis. ita
 mus arminius, si nullus nisi per for-
 des effugij locus, ante in inimica
 ruit agmina, & venatorum audax
 induit venabula, quam obiecto se
 contaminet fimo: nobili Christia-
 nis

nis e
 calca
 trop
 vitar
 bus t
 gent
 Non
 gere
 tran
 rum t
 & ip
 prop
 temp
 lam a
 ti con
 tempo
 sed m
 nec de
 riosiss
 bilem
 rie pr
 do ne
 caret,
 enm
 lation
 qui v

nis exemplo, qui antè per mille
calcata tormenta, intrepidi ad veri
trophæum euolabunt lati, quàm
vitam mendacio aut assentationi-
bus tueantur. præt Eleazarus in-
gentibus animis. verba ipsa dabo.
Non enim arati nostræ dignū est fin-
gere, vs multi adolescentium arbi-
trantes Eleazarum nonaginta anno-
rum transisse ad vitam alienigenarū:
& ipsi propter meam simulationem, &
propter modicum corruptibilis vita
tempus decipiantur, & per hoc macu-
lam atque execrationem mea senectū-
ti conquiram. nam etsi in præsentī
tempore supplicis hominum eripiar,
sed manum omnipotentis nec viuus,
nec defunctus effugiam. quare glo-
riosissimam mortem magis quàm odi-
bilem vitam complectens, volunta-
riè præibat ad supplicium. non mo-
dò ne porcina carnem mandu-
caret, sed ne simularet, aut videre-
tur manducasse. sunt hæ ferè simu-
lationes in purpura educatorum:
qui vita, dignitatibus, opibus præ-
mio,

mio, ad quæ non Christiano indigna se abiciunt? alia olim Eleazaro, omnique nunc virtutis sectatori stabit sententia. recto ambulabit calle, simulationis ignarus, veri amans, assentationis hostis. accedant minæ, exilium, paupertas, & à sceptris tormenta, stabit impavidus; nec flectet ceruices mendacio, non ora reserabit adulationi, non assentationibus aures: & antè cum Christo suo crucem clauosque deliget, quam vel crimen desleat à magno Vero, ut illo duse & præmiatore verissimis cælorum potiatur gaudiis. à quibus mendacium, & quidquid assentationem sapit, tam exulat æternum, quam veritas, mentisque orisque candor inhabitat æternum. quibus ut aliquando fruamur, insistamus dum vita mauet illi semita, quæ nos ad optatum deducat portum magni Veri, magni Dei, omnium mendacii, assentationis, simulationisq; hostis, iudicis, vindicisq; acerrimi.

CAPVT

PH
C
MOR
duco
rune
grau
ciar
rum
hic l
sua
cui o
post
mum
duin
rien
lud
mors
Vis
vis
re.
dam
neq;
sic
lest
nerf